

From: Markku Summa/Vantaa 2.10.2017, 050-322 0351 eMail:
markku.summa@kolumbus.fi
Karjala-lehti

Kanadassa asuvan Soile Campitellin isä on Metsäpirtistä "Suomalainen sisu auttoi sopeutumaan"

- Alku aina hankalaa, mutta onneksi suomalainen sisu auttoi sopeutumaan Kanadaan, Torontossa asuva **Soile Campitelli**, sanoo.

Soilen isä, Pauli Puikkonen, on syntynyt Metsäpirtin Joentaan kylässä 1934.

- Isä, äiti, minä ja Sari-sisareni muutimme kesällä 1971 Torontoon. Olin silloin kymmenenvuotias ja sisareni kuusivuotias.

- Englantia piti oppia puhumaan. Muuten ei olisi pärjännyt. Kotikielenä oli kuitenkin suomi.

Vanhemmat eivät antaneet Soilen ja Sarin puhua englantia kotona. Niinpä Soilen suomen kielen taito ei ole päässyt ruostumaan.

Piti lähteä pariaksi vuodeksi

Soilen vanhemmat, Pauli ja Ritva Puikkonen (o.s. Salo) asuivat tyttäriensä Soilen ja Sarin kanssa 1960-luvulla Espoon Laaksolahdessa.

- Alkuperäinen idea oli muuttaa jonnekin päin Amerikkaa pariaksi vuodeksi, jotta me nuoret oppisimme puhumaan englantia hyvin. Isän mielessä oli Santa Barbara Kaliforniassa.

- Äidin veli vaimoineen ja lapsineen, Aarre ja Irma Salo, olivat muuttaneet Kanadaan viisi vuotta aikaisemmin. He kertoivat, miten hyvä täällä oli elää.

Niinpä Puikkokset pakkasivat tavarat ja lähtivät Torontoon elokuussa 1971. Soilen ja Sarin halukkuutta ei kysytty, mutta ainakin Soilesta tuntui siltä, että nyt alkaa seikkailu.

- Asuimme kolme viikkoa enon luona ennen kuin muutimme omaan kotiin. Isä löysi maalarin töitä ennestään tuntemansa suomalaismiehen

yrityksestä.

Soilen äiti aloitti englannin kielen kurssin ja toimi aluksi siivoojana ja myöhemmin erilaisissa toimistotöissä. Soile ja Sari aloittivat koulunkäynnin. Vähin erin Soile oppi englannin kielen ja tunsu kuuluvansa joukkoon.

Soile kouluttautui ensin kaupunkisuunnittelijaksi, mutta huomasi saatuaan työpaikan Toronton kaupunkisuunnitteluosastolla, että politiikka oli suuri osa työstä. Se ei miellyttänyt. Sen jälkeen hän kiinnostui opettajan työstä.

- Minulla on kasvatustieteen tutkinto Toronton Yliopistosta. Tällä hetkellä opetan ensimmäistä luokkaa. Luokassani on lapsia, jotka puhuvat persiaa, hindiä, urdua, venäjää, kiinaa, arabiaa ja turkkia, Soile sanoo.

Nyt itse opettajana ollessani yritän aina olla hienovarainen englantia osaamattomia maahanmuuttajalapsia kohtaan. Muistan, minkälaisista on olla tulokas uudessa maassa.

Appiukon juuret ovat Italiassa

- Menin naimisiin 1982 Mark Campitellin kanssa. Tapasimme toisemme serkun koulun tansseissa kun olimme 15- ja 16 -vuotiaita. Olemme siitä lahtien olleet yhdessä. Tyttäreemme syntyivät 1990 ja 1991.

Mark on syntynyt Kanadassa, jonne hänen isänsä tuli Italiasta sodan jälkeen. Hänen äitinsä on syntynyt Kanadassa, mutta äidinisä on itävaltalainen ja äidinäiti romanialainen.

- Tyttäreemme Katriina on 27-vuotias ja Karli 25-vuotias. Katriina on toistaiseksi sinkku. Karli on kihloissa, mutta vihkipäivää ei ole vielä sovittu.

- Kumpikin osaa muutaman sanan suomea. Kun tytöt olivat pieniä, en puhunut heille suomea, koska en halunnut Markin tuntevan itseään ulkopuoliseksi.

Soilen äiti sairastui Alzheimeriin 11 vuotta sitten ja on nykyisin Toronton Suomi-kodissa hoivaosastolla. Viimeiset neljä vuotta ovat olleet rankkoja Soilelle ja varsinkin hänen isälleen.

- Isänkin kunto on heikentynyt, mutta hän pärjää vielä kotona. Käymme katsomassa äitiä pari kolme kertaa viikossa. Äiti ei enää muista englannin kieltä lainkaan.

Satavuotiasta Suomea juhlietaan

Soile ei laita karjalaisia ruokia, mutta syö niitä mielellään.

- Siskoni Sari tekee Kanadan parhaat karjalanpiirakat isän mielestä. Hän on oppinut taidon Salli Rastaalta ja hänen tyttäriltään Riitalta ja Riikalta, jotka kaikki ovat käyneet meillä kylässä.

Suomen 100-vuotisjuhlia ryhdyttiin Soilen mukaan järjestämään heti kuluvan vuoden alusta lähtien.

- Eri puolilla Ontariota on ollut tilaisuuksia jo kesällä. Joulukuun 3. päivä järjestetään "Suomi Finland 100 - Grand Gala" Toronton Casa Lomassa. Se on kuuluisa vanha linna.

Siellä on illallinen, tanssit ja esiintyjiä Suomesta. Tilaisuus on niin suosittu, että liput myytiin loppuun kahdessa viikossa.

- Haluaisimme mennä sinne, mutta en ole vielä onnistunut hankkimaan lippuja. Samat laulajat konsertoivat myös Agricola-kirkossa.

- Elokuun alussa oli "Muista minua" Kanadan Lotta ja Veteraanikiertueen konsertti Suomi-kodissa. Se oli upea tapahtuma. Sali oli tupaten täynnä innostunutta yleisöä.

Vaikeinta oli jättää ihana mummu Suomeen

Soilen isän vanhemmat olivat Oskari Puikkonen (1902-1955) ja äiti Varpu Lemmetti (1904 -1960). Heidän pojistaan Leo ja Pauli ovat syntyneet Metsäpirtissä ja Tuure Espoossa.

- Puikkosia on asunut Metsäpirtissä ainakin vuodesta 1658 lähtien. Puikkosilla on sukuseura, mutta sukua ei ole perusteellisesti tutkittu.

Vuonna 1938 Oskari ja Varpu Puikkonen myivät Metsäpirtin kotinsa ja muuttivat Paulin kanssa Helsinkiin. Leo jäi käymään koulua lukukauden

loppuun ja asui Varpun siskon, Liisa Lemmetin kanssa.

- Elämä Helsingissä ei ollut mummon mieleen. Niinpä he muuttivat takaisin Karjalaan, Käkisalmeen, jonne tuli myös Leo. Evakkotie johti Ähtäriin, josta he muuttivat kesällä 1940 Espoon Bodomin kartanoon.

- Isä ei vuosiin puhunut sota-ajasta eikä evakkomatkasta. Kun asia alkoi kiinnostaa minua, sain tietoa isän serkulta Salli Rastaalta ja hänen tyttäreltään sekä isän Leo-veljeltä.

Soilen äidin vanhemmat olivat Hugo ja Martha Salo (o.s Helgren) Helsingistä. Isän vanhemmat olivat kuolleet jo ennen kuin Soile syntyi. Äidinisä kuoli Soilen ollessa kaksivuotias.

- Äidinäiti eli pisimpään, hän kuoli, kun olin 19-vuotias. Oli vaikea muuttaa Kanadaan, kun piti jättää mummu Suomeen. Hän kävi Kanadassa kolme kertaa.

Suomalaiset sukulaiset tärkeitä

Suomessa Soile on käynyt kymmenkunta kertaa. Ensimmäisen kerran jo jouluna 1972 ja nyt viimeksi kesällä 2017.

- Kesällä 2015 äidin ja isän Suomen-matka piti peruuttaa, koska isällä huomattiin vakava terveysongelma. Se oli ensimmäinen kerta, kun olin Suomessa ilman heitä ja Saria. Se oli todella outoa.

- Suomi on kaunis ja rauhallinen maa. Kun alamme laskeutua Helsinki-Vantaa lentokentälle ja näen ikkunasta järvet ja metsät, tulee heti hyvä olo. Suomessa asuu paljon sukulaisia.

- Metsäpirtissä kävin vuonna 2001. Mukana oli Mark ja tyttäret. Isä ja äiti eivät halunneet lähteä. Markku Lemmetti opasti ja selosti. Salli Rastas ja Leo ja Carita Puikkonen auttoivat löytämään isän kodin rauniot.

Soile otti muistoksi palan isän kotituvan ikkunalasia, tulisijan tiiliä ja sireenipensaan juuren. Pensas kasvaa Laaksolahden palstalla.

- Olen Facebookin Metsäpirtti-ryhmässä. Luen kaikki, mitä siellä on. Toistaiseksi en ole itse kirjoittanut sinne.

Soile ja Mark ovat matkustelleet Euroopassa paljon. Vuonna 2005 he kävivät tyttöjen kanssa Itävallassa ja Italiassa tapaamassa Markin sukulaisia.

- Olemme käyneet myös Norjassa, Ruotsissa, Saksassa, Sveitsissä ja Ranskassa tyttöjen kanssa. Markin kanssa kiersin Eurooppaa ennen kuin meillä oli lapsia. Nyt tytöt ovat käyneet itsenäisesti monessa Euroopan maassa.